

För alla flickors rätt till ett värdigt liv

Det finns många traditioner som skadar människor, exempelvis sedvänjan att gifta bort unga flickor och att svärfamiljen har rätt att straffa och fostra henne. För att bryta traditioner är det viktigt att människor får ny kunskap och nya förebilder. Gruppen "Kvinnor mot våld mot kvinnor" som Act Svenska kyrkan stödjer i staden Bhubaneswar i Indien, är ett exempel på hur starka förebilder kan förändra sina samhällen inifrån.

Foto: Magnus Aronson /IKON

I pjäsen som utspelas framför mig sitter hon på knä, kvinnan i den rosa sarin. Ovanför henne står två andra kvinnor. De skriker hårda ord till henne, knuffar och slår henne så fort hon försöker resa sig upp. Pjäsen handlar om hur svärföräldrar och andra släktingar försöker tvinga gravida kvinnor att göra abort om fostret som växer i magen är en flicka.

Scenen spelas av kvinnor som alla är en del i WAVAW (Women Against Violence Against Women) i delstaten Orissa, Indien. De bildades 2009 med stöd av Act Svenska kyrkans partner LWSIT, Lutheran World Service India Trust, och består av 30 kvinnor från 30 slumområden i staden Bhubaneswar.

Bortgift som 16-åring

Joshna Nayak i den rosa sarin kommer från ett mycket fattigt område långt utanför staden. Hon flyttade, enligt tradition efter att hon gift sig, hem till sina svärföräldrar, sin man och alla hans syskon. De bor nu i ett av Bhubaneswars slumområden. I pjäsen spelar hon kvinnan som ska tvingas göra abort.

– Jag giftes bort när jag var 16 år, berättar Joshna. Jag känner igen mig i pjäsen vi spelar eftersom mina svärföräldrar har misshandlat mig mycket, mest genom att vara elaka mot mig och säga fruktansvärda saker. De fick mig att tappa allt mitt självförtroende.

Joshna fick gå i skolan till årskurs 7, sen var det giftermål, moderskap och att stanna i hemmet som hushållerska åt sina svärföräldrar som blev hennes liv. De avskydde henne eftersom hennes föräldrar inte haft råd med någon hemgift, en summa pengar som brudens föräldrar enligt tradition betalar till mannens familj för att de ska ta över förmyndarskapet över deras dotter.

Rätten att inte bli misshandlad

– Jag gick med i självhjälpgruppen för kvinnor i mitt område som LWSIT hjälpt oss att organisera. Vi har fått lära oss att vi inte ska behöva bli slagna av våra män, eller svärföräldrar, eller av främlingar på gatan. Vi har rättigheter och vi kan förändra våra liv.

Nu är Joshna utvald av sin grupp till att vara deras representant i WAVAW. De träffas regelbundet i en möteslokal som Act Svenska kyrkan finansierat. Tillsammans har de en stark röst och nu kan de äntligen få gehör från polis och myndigheter när övergrepp inträffar, vilket var helt omöjligt för några år sedan.

Foto: Magnus Aronson /IKON

– Vi är starka tillsammans och känner stolthet över det vi gör. Ser vi att någon far illa eller kommer någon till oss och ber om hjälp anmäler vi det till LWSIT och Kvinnorådgivningen hos polisen. Vi går också hem till paret och samtalar med mannen om det är han som slår. Vi har också rätt att utfärda böter i de fall då polisen inte agerar.

Goda förebilder leder vägen framåt

När kvinnor anmäls försvunna, misshandlade eller våldtagna, läggs utredningen ofta ner eller påbörjas aldrig med argument att det saknas bevis eller att det rör sig om privata angelägenheter mellan en man och hans fru. Polisen saknar också resurser att handlägga alla fall av våld mot kvinnor eftersom de är så många. I ett land som Indien, där lagstiftningen gjort framsteg för jämställdheten men där implementeringen av lagen och människors värderingar i övriga samhället inte har hängtt med, ökar våldet. Särskilt i slummen.

Därför är det så viktigt, det arbete som WAVAW-kvinnorna gör tillsammans. Det handlar om att utbilda, om att rädda liv och om att ge flickor hopp och goda förebilder som står för styrka, kunskap och frihet.

– Jag har lärt mig så mycket. Mitt självförtroende har verkligen stärkts. Jag kan mina rättigheter, gruppen har bra kontakter om vi behöver hjälp och jag får dessutom lära andra det jag själv vet. Som jag sa så misshandlade mina svärföräldrar mig mycket förut. Det gör de inte längre, säger Joshna och ler med en skarp glimt i ögonen.

**Var med i Act Svenska kyrkans julinsamling för alla flickors rätt till ett värdigt liv!
Swisha din gåva till 9001223. Tack!**

Text: Sanna Bülow, Kommunikatör Act Svenska kyrkan